

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011029
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116011029.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného O. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava pod č. k. 9T/39/2016-112 zo dňa 01.02.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.01.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný O. B., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom G., ul.
E. č. XXX/XX,

podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora Trnava sp. zn. 4 P v 144/16/2207-7 zo dňa 30.05.2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od mesiaca november 2015 vrátane až do 10.02.2017 si v mieste trvalého bydliska a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky, ako otec maloletej E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine, a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 18P/56/2014-20 zo dňa 10.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2014 tak, že je povinný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry E. sumou 150,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. T., trvale bytom Z. XX, R., X. XXXX, pričom túto povinnosť si pravidelne a v plnej výške neplnil, výživné zaplatil čiastočne vo výške 33,- eur iba za mesiace november, december 2015 a január 2016, vo výške 600,- eur v mesiaci november 2017 a vo výške 400,- Eur v mesiaci december 2017, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti a napriek tomu nevyužil všetky svoje schopnosti a možnosti k nájdeniu si stáleho pracovného pomeru s potrebným príjmom, do evidencie o uchádzačov o prácu sa nezaevidoval a o predchádzajúce zamestnanie prišiel vlastnou vinou, pričom ani iným spôsobom neprispieval na výživu svojej maloletej dcéry, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 1.199,21 Eur.

o s l o b o d z u j e ,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava pod č. k. 9T/39/2016-112 zo dňa 01.02.2018 uznal obžalovaného O. B., za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za to obžalovanému O. B. okresný súd uložil :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Samosudca okresného súdu písomné vyhotovenie rozsudku odôvodnil v rozsahu č. l. 112-114 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ktorú si neplnil. Vyživovaciú povinnosť si neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Okresný súd v zmysle vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (výpovedí obžalovaného a poškodenej a listinných dôkazov) ustálil, že obžalovaný mal povinnosť plniť si vyživovaciú povinnosť vo výške 150,- € na svoju maloletú dcéru E., čo však neučinil a celkový dlh na výživnom mu vznikol vo výške 1.199,21 Eur.

Okresný súd na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Trestného poriadku a § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal okresný súd za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii na podklade záverov a úvah okresného súdu, zároveň so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku a so zmenou právnej kvalifikácie na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný O. B..

Skutok obžalovaného ako po objektívnej tak i po subjektívnej stránke naplňuje podľa okresného súdu všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a obžalovaného za spáchanie tohto skutku uznal v celom rozsahu vinným.

K výroku o treste okresný súd uviedol :

Pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd vychádzal z ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený), dospel k záveru, že obžalovanému O. B. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace (t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, keď trest ukladal v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona v sadzbe až na dva roky) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný (č. l. 111 spisu).

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátorka krajskej prokuratúry a obžalovaný O. B..

Obžalovaný uviedol, že zaplatil zameškané výživné v celom rozsahu a zároveň predložil odvolaciemu súdu doklad o zaplatení zameškaného výživného.

Z doručenej mailovej komunikácie od poškodenej E. D. vyplynulo, že obžalovaný uhradil v plnej výške zaostalé výživné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že vzhľadom na zaplatenie dlhu na výživnom navrhla, aby obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby vzhľadom na to, že trestnosť činu zanikla.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

- prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 03.06.2016 na Okresný súd Trnava podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na O. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

- zo zápisnice o hlavných pojednávaniach vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie a to: výsluchom obžalovaného, svedkyne E. D., ako aj oboznámením listinných dôkazov.

- z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný.

K výroku o vine :

Okresný súd správne na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, zároveň so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku (dlh na výživnom ustálil vo výške 1.199,21 Eur) právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný O. B..

Avšak vzhľadom na zaplatenie zameškaného výživného vo výške 1.199,21 Eur zo strany obžalovaného pred odobratím sa odvolacieho súdu na záverečnú poradu pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania vykonaných na verejnom zasadnutí.

Podľa § 86 ods.1 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin

a) zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného O. B. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.